

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Aktywna Wydawnicza.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzay 31. (Tel. 175).
Adres Administracji: Lwów, Senatorska 6. (Tel. 73).

Cena
egzemplarza
pojedynczego

15 gr.

Na dworcach
kolejowych

18 gr.

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI

Telefon Redaktora Naczelnego 230
Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

Polityka kredki.

Lwów, 6. grudnia.

Polityka kredki jest najbrzydszą, za to — najbardziej zawodną ze wszystkich odmian polityki. To nieprawda, że w dziedzinie zmasań się państw i ludów o swe słuszne prawa i żywotne interesy, zimne wyrachowanie jest najwyższym wyrazem mądrości, jedyną poręką pomyślnego rozwoju. To nieprawda, że ilekroć zawikłania wstrząsną światem, rzeczą tych, w których mocy spoczywa uśmierzenie, jest sięgać czempredziej do ekonomicznych logarytmów i obliczać, ile zysku da się wycisnąć z owych zdarzeń przy takim, a ile przy innym rozwiązaniu, obliczwszy zaś, pójsć za drogowskazem największego zysku. Tego autoramentu polityka jest dowodem krótkowzroczności, dowodem skarcenia duchowego. Zysk, za którym goni się, to często przysłonięty jeno żerem haczyk u wędki i przedziej, czy później żarłoczny szczupak poczuje, jak naniebnie dał się porwać tam, gdzie mniemał, że porywa...

Stanowisko dzisiejsze mocarstw wobec sowieckiej Rosji podyktowane jest wyłącznie polityką kredki. Puszczą się w niepamięć wszystkie zbrodnie przez tego potwora popełnione na ludzkości, z pobłażliwością niepojętą znosi się jego zamachy na spokój całego świata; przez palce patrzy się na cynizm, z jakim w żywe oczy drwi on ze wszelkich prób przeciwstawienia się jego knowaniom i napadom. Polityce tej przyświeca myśl jedna: chęć dostania się tam, do wnętrza Rosji, gdzie niewymowne bogactwa natury zdają się zapewniać co niemiara korzyści. Z rosnącą niecierpliwością prześcigają się mocarstwa w uznaniu zorganizowanego bezprawia, niezatartą hańbą planującego dzieje dni naszych. Zamyka się oczy na to, że tym sposobem porasta ono w siłę i zapewnia sobie dalsze panowanie, nie spiesząc się ze zrealizowaniem nadziei, jakie potrafiło rozbudzić. Bo na czym te nadzieje oparte? Na zwaliskach państwa zniszczonego aż do podstaw, na podstępnych przyrzeczeniach czynionych, jak dowiodły fakta, z tą rezerwacją mentalną, iż nigdy się ich nie spełni. Tak wielka jest jednak siła zawiści, że z obawy, by jeden nie wyprzedził drugiego w zagarnięciu zysków, gdyby one przecież się znalazły, — wszyscy prześcigają się w kokiłowaniu dzicy, grożącej światu nieustannie zalawem barbarzyństwa.

Nie nie pomogły nauki doświadczonych. Tak niedawno tema podjęta próba opanowania Hamburga przygotowaną była z całą skrupulatno-

Zmierzch władzy Trockiego.

NAGONKA PRASY SOWIECKIEJ. — DZIEŁA TROCKIEGO NA INDEKSIE

(Telefonemat własny „Gazety Lwowskiej“).

Pogranicze sow., 5 grudnia.

W robotniczych kołach moskiewskich oraz na prowincji ukazała się w ostatnich czasach nowa literatura „nielegalna“. Jest nią odpowiedź „zdetronizowanego“ Trockiego na napaści i oskarżenia jego licznych wrogów i przeciwników. Najciekawszym jest to, że próby „usprawiedliwienia się“ Trockiego już nie mogły być umieszczone w żadnym piśmie sowieckim; cała prasa sowiecka ukazała się niedostępna dla utworów niedawnego niezograniczonego czerwonego władcy. Również wydane własnym kosztem Trockiego jego antykiuły z ostatniej doby nie mogą być roz-

ścia, w miniaturze, przypominającej przewrót petersburski. Potem wyszedł na jaw list Apfelbauma, przezwanego Zinowiewem, wskazujący, że czemś podobnym zamierzano uraczyć Angję. Wśród tego często napadami dywersyjnymi próbowano podważyć wschodnią bramę Polski. Dowiedział się świat również — jedna z ostatnich nowości — jak to przy pomocy Radicza miano urządzić wielki zamach na Bałkany, by przygarnąć je do łona komuny.

Najjaskrawszem wszakże zdemaskowaniem internacjonalu moskiewskiego stały się wypadki w Tallinie (Rewlu). — Moskiewczanie szczególną oczywiście troskę poświęcają sąsiadom najbliższym od zachodu. Litwa do pewnego stopnia sama, dobrowolnie wciśnięta się w sferę ich wpływów, lecz Litwa — to za mało. Estonia, przyparta jednym bokiem do morza, posiadaczka portu rewelskiego, szczególnie gorące wzbudziła pożądaniami, stała się też terenem, silniejszej jeszcze agitacji, niż inne państwa ościenne. Cały kraj naszpikowano jacejkami, które czekały tylko na rozkazy z Moskwy, by podnieść sztandar buntu i zażądać pomocy od bolszewików. Ta pomoc stanęła pod bronią. U granic Estonji zaroilo się od wojska sowieckiego, a na morzu niepodat Rewlu ustawiono w pogotowiu okręty wojenne. I gdy tak wszystko zostało już przyrzadzone, by małą Estonję zdławić żelaznym uściskiem, poseł sowiecki został nagle powołany do Moskwy, by zaraz po jego wyjeździe padło hasło: Rewolucja! Ale zamach nie udał się mimo wszystko. Może dla-

powszechniane otwarcie w drodze legalnej.

Natomiast cała prasa sowiecka — bez wyjątków — codziennie umieszcza setki uchwał i rezolucji, skierowanych przeciwko „trockizmowi“, żądających wydania stanowczych zarządzeń w kierunku zapiechania dalszego szerzenia poglądów Trockiego.

Ciekawe, że równocześnie ze wzbronieniem przez rząd sowiecki obiegu ostatnich utworów Trockiego w kraju, „Gos-izdat“ („wydawnictwo państwowe“) drukuje obecnie te same utwory („Doświadczenia roku 1917“) w ilości 35 tysięcy egzemplarzy jeno... dla eksportu zagranicznego.

tego, że już przed wybuchem władze centralne wykryły spisek i z głównymi jego przywódcami postąpiły sumarycznie, jak zasłużyli Armja, mimo, że bolszewicy próbowali przedewszystkiem ją zdepawować, nie zawiodła. Bunt został stłumiony.

Wykazał on urbi et orbi identyczność III. międzynarodówki z rządem moskiewskim, bo jeśli nawet prawdą jest, że pierwsza organizowała ruchawkę, to z czyjegóż rozkazu zebrały się nad granicą Estonji wojska, oczekując znaku, by wkroczyć?

Cóż na to kredka polityki, czy nie zachwieje się w ręku mocarstw? Czy p. Mac Donald nadal będzie zabiegał o łaskę komunistów, prawiących mu impertynecje? Czy p. Monzie obstawać będzie przy tem.

że dla Francji nic pilniejszego, jak przysłużyć się sowietom? Czy senator Borah nie zanęcha usiłowań w celu pozyskania także Ameryki do rydwanu światoborców? I jakie stanowisko — jeśli wolno także mniejszą poświęcić uwagę — jakie stanowisko zajmie obecnie forytowana przez rząd czesko-słowacki Liga czeska ku zwalczeniu „przesądów“ co do republiki sowieckiej?

Czy nie przysła jeszcze pora, by politykę kredki poddać rewizji i zamiast szukać w Rosji korzyści każdy na swą rękę, wspólnym frontem zwrócić się przeciwko niej, jako przeciw zakale cywilizacji. Może nakoniec tam na zachodzie, zrozumieją ci zarówno przyjaciele, jak wrogowie nasi, że jeśli Polska opęda się rojowiskom os moskiewskich, nie jestto „imperjalizm“, o jaki nas z tej przyczyny pomawia się tak często.

Tego „imperjalizmu“ wyrzec się nam nie wolno za żadną cenę. A słusznie powstają w prasie głosy, że po zamachu w Estonji nakazuje nam zdrowy rozum, zwiększyć czujność, nie tylko u granic, lecz także wewnątrz Państwa. Nie może już bowiem ulegać powątpiewaniu, że wszystkie związki o cechach komunistycznych, nawet legalizowane, że przedewszystkiem reprezentacja komunizmu w Sejmie — to nic innego, jeno jacejki moskiewskie, co Zinowiewom przysięgły posłuszeństwo i są wykonawcami ich woli, działają wedle ich nakazu.

SALA SOKOŁA-MACIERZY
PONIEDZIAŁEK 8. B. M.

Dwa przedstawienia o godz. 4-tej
popoł. i o godz. 8-mej wieczorem

„BOLSZEWICY“
W. SIEROSZEWSKIEGO
Teatr W. LENCZEWSKIEGO

Nowe ustawy.

ROŻNORODNOŚĆ USTAW WEKSLOWYCH. — WPLYW UJEMNY PODOBNEGO STANU RZECZY. — UNIFIKACJA. — UWAGI PROF. DOLIŃSKIEGO. — KONIECZNOŚĆ SZCZEGÓLOWEGO OMÓWIENIA NOWEJ USTAWY.

Lwów, 6. grudnia.

(In) Na obszarze ziem polskich obowiązują dojad cztery ustawy wekslowe, a to w Małopolsce i ra Śląsku cieszyńskim austriacka ustawa wekslowa z r. 1850, w byłym zaborze niemieckim ustawa wekslowa niemiecka, w b. Kongresówce francuski „code de commerce“, w końcu na ziemi wileńskiej i na kresach wschodnich ustawa wekslowa rosyjska z 1902 r.

Ta różnorodność ustawodawstwa wekslowego wpływała ujemnie

na międ. yd telnicowe stosunki handlowe, utrudniała też w wysokim stopniu rozwój stosunków kredytowych w państwie.

Z tego też powodu sfery przemysłowe i kupieckie, oraz bankową wszystkich dziedzin, złączone węzłem wspólnych interesów gospodarczych od dawna domagały się by Rząd jaknajrychlej przystąpił do unifikacji prawa wekslowego.

Sekcja prawa handlowego Komisji i Kodyfikacyjnej czyniąc za sobą uzasadnionym życzeniem powy-

